

Peterburi Teatajas 1911 avaldatud kiri Salme külast. Taga-Kaukaasia: Abhaasia: Salme. Lumised ja külmad ilmad. Lumeolud. Postiolud, halb postiteenistuse korraldamine. Digiteeris Andres Aule, kirjaviis muutmata.

Peterburi Teataja (nr. 18), 5. märts 1911

Kaukasia „Salme” Eesti asundusest. Tänavu on meil ennenägemata sügaw lumi. Juba uuest aastast peale hakkas meil lund sadama ja seda tuli ikka ühte joont edasi. Tuisk oli nii kange, mida siin enne ei ole nähtud. Hoonete katused kihutas tuisk iga päew maha, nii et inimesed sagedasti tuisu käes pidiwad olema. Halwem lugu oli muidugi loomadega: meie laudad ei ole niisugused nagu kodumaal, mis talwe külmale ja marule wastupidada suudaksiwad. Sügawa lume tõttu — lumi oli 8½ arsh. sügaw — sai palju loomasi otsa. Ka inimesi on külma ja lume käes ära surnud. Kõik asjatalitus ja läbikäimine on pea täiesti seisus: suure lume pärast on ühest külast teise peasemine kaela-murdew töö.

Kuna minewal aastal talwe läbi lilled õitsesiwad ja mesilased mett korjasiwad, oli tänavu peale 15° külma. Wiljakandjad puud saiwad rikutud — neid rikkus külm ja lumi.

— Postiolud on meie asunduses wäga wiletsad. Ehk meie asundus muidu küll päris edukas on — meil on põllumeeste-selts, naisterahwaste kursus, raamatukogu, pasunakoor jne., loetakse palju ajalehta ja seistakse kodumaaga kirjade kaudu ühenduses, kuid seda peab tähendama, et sellest kõigest hoolimata postiasja paremale korrale ei ole tõstetud. On ju tõsi, et meil maa-koha looduse poolest raske on eeskujulikku postitalitust sisseseada, kuid mõndagi wõiksime ikka teha. Meil aga selle wastu on sarnaseid inimesi, kes wõera kirja heameelega ära näppawad ja oma uudishimu selle kallal täita püüawad. Juhtub koguni seda, et külarahwa käest enne kirja sisu ära kuuled, kui kirja oled kätte saanud, see tuuakse sulle alles pärast lahtirebitult kätte wõi leiad ise teda tee peale mahawisatult. Meie kirjad tuuakse alla küla poodi, seal ei ole kedagi, kes kindlalt neid wastu wõtaks, wõtab kes aga soowib. Asja parandada oleks aga kerge. Tuleks korralik postitask sisse seada, mille üks wõti poodniku, teine kas külawanema wõi kooliõpetaja käes seisku. Külamehed wõiksiwad kordamööda posti järel käia, kuna kooliõpetaja wõi külawanem kirjatasku lahti wõtku ja kirjad igaühele kätte saatku, ehk wõiks ka igaüks isegi tema juurde kirjade järele tulla. Lähemal ajal asutatakse küll meie Eesti asunduse juurde postkontor, aga ega seegi weel iseenesest kõike heaks ei tee, sest meie asundus on laialine, üks osa on all ja teine mägedes. Ise peame ikkagi posti asja endil korraldama.

—p.